

ZDSLU

Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
The Slovenian Association of Fine Arts Societies

Video, et gaudeo

**15 let Društva za povezovanje umetnosti in
znanosti ArtNetLab**

**Ana & Arven, Mirjana Batinič,
Narvika Bovcon & Aleš Vaupotič,
Igor Bravničar, Robert Černelč, Srečo Dragan,
tandem Eclipse, Jure Fingušt Prebil, Vana Gačina,
Klemen Gorup, Ana Grobler, Boštjan Kavčič,
Eva Lucija Kozak, Arven Šakti Kralj Szomi,
Dominik Olmiah Križan, Gorazd Krnc,
Boštjan Lapajne, Dominik Mahnič, Vanja Mervič,
Miha_Normalen X Kukla Kesherovič,
Nika Oblak & Primož Novak, Ana Schaub,
Sašo Sedlaček, Katja & Nataša Skušek, Franc Solina,
Zoran Srdić Janežič, Evelin Stermitz, Karmen Tomšič,
Joanna Zajac – Slapničar, Tilen Žbona**

**1.–16. december 2014
Galerija ZDSLU,
Komenskega 8, Ljubljana**

ArtNetLab
Društvo za povezovanje umetnosti in znanosti

Smisel videa

Video je medij, ki je tako v novomedijski kot v sodobnoumetniški produkciji dokončno postal neizogiben. Izziva tudi primat tiska – besedil in slik: npr. prek videoelementov spletnih časopisov, njihovih interaktivnih vizualizacij podatkov in gibljive grafike; kot tudi v vlogi stalnega elementa sicer govornih predavanj, ki si pomagajo s projiciranimi računalniškimi diapozitivi.

Video se uporablja za to, da si pogledamo filme Tarkovskega, ki niso na voljo v kinematografih. Lahko, sicer manj elitno, izvedemo videokrokanje nadaljevanke »24« v ravno toliko urah. Lahko ga uporabimo kot galerijski film, dodatek slikarskih, kiparskih in instalcijskih prvin ter intervencij človeških teles med druge materialno izdelane ali že vnaprej dane objekte in pojave v prostoru razstavljanja.

Video omogoča marsikaj, morda tako rekoč vse, pri tem pa se postavlja vprašanja, ali je vse tudi sprejemljivo in kako pravzaprav? Vilém Flusser je v svojih zadnjih predavanjih na Porurski univerzi v Bochumu leta 1991 ostro protestiral proti razširjenemu razumevanju videa: »Jezi me zločin, da so videi stopili v službo televizije, da se delajo videi za snemanje televizijskih programov ali da se delajo videi, da bi naredili filme, in da je pri tem karakter videa povsem spregledan.«¹ Očitno je torej, da so zanj »video-filmi« nesprejemljivi – ni vse videastično tudi dobro. Vsekakor pa je Flusser od sedemdesetih let dalje vztrajal, da je ravno video medij odrešitve (v judovskem smislu). Navaja dva razloga.

Leta 1991 pravi, da je video zrcalo s spominom – sicer rahlo dezorientirajoče zrcalo, saj ne obrne leve in desne. Vsekakor pa je daljnosežnejši dodatek zrcalu, namreč spomin. Pri Flusserju ga je treba razumeti prek kritike sodobne družbe: potrošniška množica je kot črv, ki sprejema informacije-navodila in jih nepredelane izvaja kot svoje izhodne informacije, nima spomina, iz katerega bi črpal referenčno gradivo za tehten odziv na informacije, ki jim je izpostavljen. Video pa je medij, ki že po svoji medij-skospecifični logiki vodi v sintetiziranje sporočil na podlagi potencialno vseh obstoječih informacij. Flusser sklene takole: »Nikoli nisem mogel razumeti, kako to, da video nikoli ni postal filozofska metoda, kako to, da že dolgo video ne služi samo in izključno filozofiji, zakaj se že davno ne vržejo vse filozofske knjige proč in se ukvarjamo z videom. Saj ne obrača stvari, zgolj reflektira. Avtomatično. Takoj. In s spominom.«

Že v zgodnjih sedemdesetih pa Flusser video poveže z dialogom kot najvišjo človeško vrednoto – priznanjem drugega kot osebnosti.² Za razlago videa kot dialoškega medija je mogoče uporabiti video »Belo mleko belih prsi« Nuše in Sreča Dragana (1969). V rekonstrukciji iz leta 1994 lahko na ekranu beremo naslednja besedila.

SIMULTANA GRUPNA KOMUNIKACIJA SLIKE IZ FILMA BELI LJUDJE NAŠKA KRIŽNARJA

Torej gre za simultano komunikacijo v skupini.

1 INFORMACIJA VIDEO SLIKE

2 SPREJETA INFORMACIJA

3 FEEDBACK RELACIJA

Sledi slika diagrama, ki pokaže, da informacija prihaja od monitorja – po Flusserju centra videa – k osebi, ki sliko gleda, vendar pa udeleženec video projekcije tudi odgovori.

A B C D UDELEŽENCI VIDEO PROJEKCIJE

Kot prej številke tudi črke označujejo točke na diagramu, ki tokrat vizualizira udeležence.

GOVORIM O SLIKI IN SKOZI SLIKO O SEBI

GOVORIVA O SLIKI IN SKOZI SLIKO O NAJU

Zadnji napis edini ni preveden v angleščino iz očitnega razloga. Pokaže pa se, da »feedback relacija« ne pomeni niti, da udeleženec dobesedno stopa v dialog z avtomatom – ali morda le delno –, da do neke mere govori o sebi, vsekakor pa slovensko govoreči govori v intimnem odnosu dveh.

GOVORIMO O SLIKI IN SKOZI SLIKO O NAS

Sledi še ena ponovitev dvojine z množinskim angleškim prevodom ter nato:

SKUPNI PROSTOR OMOGOČANJA VSTOPA V DOGAJANJE VIDEA

Sledi verzija diagrama skupnega prostora, ki ustreza videu – dogajanje je seveda komunikacija v skupini.

SKUPNI PROSTOR SIMULTANE KOMUNIKACIJE PERCEPCIJE VIDEA
ŠTIRIČLANSKE GRUPE REZULTIRA

Video se sklene z diagramom »rezultata« videa, samega dialoga. Diagram izraža simultanost, časovno bližino, ki omogoča odgovor na prejeta informacijo; to seveda postavlja vprašanje, na kakšen način je lahko simultan video trak, ki traja 2 min. 26 sek.? Video daje tudi odgovor na vprašanje, kaj bi lahko bila – denimo po Flusserju – vsebina videa: vsekakor ne preprosto »vsebina« slike, ene same z motivom iz naslova, saj jo je naredil drug avtor, je pravzaprav ready-made, v tematski dvojnosti seksualnosti in materinstva pa je njena naloga spodbujati dialog.³

* * *

»Video, et gaudeo« je razstava ob petnajstletnici ArtNetLaba. Njen namen je na novo premisliti vlogo videa v umetnosti, v novomedijski umetnosti in v Sloveniji. Kot iniciacijski moment društva je bila spletna razstava leta 2000 z naslovom ArtNetLab, na kateri so se predstavili takratni študentje magistrskega študija videa in novih medijev na ljubljanski Likovni akademiji. Projekt je prinašal pomembno novost, sistematično poveovanje študija likovnih umetnosti pod mentorstvom prof. Sreča Dragana s študijem računalništva in informatike na istoimenski Fakulteti Ljubljanske univerze. Do danes je eden najaktivnejših članov ArtNetLaba prof. Franc Solina, ki je tako rekoč vsem razstavljavcem na tej razstavi prek mentorstva in sodelovanja v svojih seminarjih skupaj z informatiki omogočil izdelavo novomedijskih projektov s tehnološkimi rešitvami, ki presega amaterizem in vzpostavljajo pravo interdisciplinarno sodelovanje kolegov iz različnih disciplin, kot priča del imena društva »za povezovanje umetnosti in znanosti«. Društvo se je registriralo leta 2004 in začelo delovati kot novomedijski producent v Sloveniji in tujini. Deset let kasneje, oktobra 2013, je bila ustanovljena sekcija za video in nove medije tudi pri Zvezi društev slovenskih likovnih umetnikov, katere člani postajajo magistri videa in novih medijev.

Naj sklenem s parafrazo naslova članka Györgya Lukácsa: »Za video gre!«⁴

dr. Aleš Vaupotič
Gorica, 24. 11. 2014

- 1 Kommunikologie weiter denken: Die Bochumer Vorlesungen. Frankfurt/M.: Fischer, 12009.
- 2 Digitalni videz. Ljubljana: Študentska založba, 2002.
- 3 Video v arhivu Mouseion Serapeion (ur. Narvika Bovcon in Aleš Vaupotič): <<http://black.fri.uni-lj.si/mouseionserapeion/page3.php?query+=Belo+mleko+belih+prsi+%2F+Rekonstrukcija+1994+Dragan+Nu%9Aa+Dragan+Sre%E8o+1969+video+trak>>.
- 4 »Es geht um den Realismus.« Das Wort 6 (1938): 112-138.

Avtorici: **Ana & Arven**

Naslov: Detektiv

Letnica: 2004

Trajanje: 2 min. 45 sek.

Opis: Detektiv je kratek eksperimentalni film, ki raziskuje izmuzljivo naravo umetniškega procesa. Lahko se zgodi, da na koncu izvemo, da je iskanje muze (ali muz) pravzaprav le jalovo početje ali v najboljšem primeru iluzija.

Avtorica: **Mirjana Batinić**

Naslov: Burja

Letnica: 2006

Trajanje: 1 min. 42 sek.

Opis: Silhueta, neprijetni občutek tesnobe. Fizični napor, avto erotika. Zaslepljena kamera.

Nunquam procrastinandum

Ko so Aleksandra Velikega vprašali, kako je tako hitro osvojil toliko dežel, je odgovoril: Ker nisem nikoli odlašal. Los simbolizira prav to, saj težko presodiš, ali je bolj hiter ali bolj močan.

Nunquam procrastinandum

Ko so Aleksandra Velikega vprašali, kako je tako hitro osvojil toliko dežel, je odgovoril: Ker nisem nikoli odlašal. Los simbolizira prav to, saj težko presodiš, ali je bolj hiter ali bolj močan.

Avtorja: **Narvika Bovcon, Aleš Vaupotič**

Naslov: ΜΗΔΕΝ ΑΝΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ

Letnica: 2013

Trajanje: 200 min.

Avtorja: **Narvika Bovcon, Aleš Vaupotič**

Naslov: Video integrirani mediji

Letnica: 2002

Trajanje: 20 min. 15 sek.

Produkcija: RTV Slovenija

Opis: Videointervju s Srečom Draganom o teoriji in praksi videoumetnosti ter novih medijev, ki je nastal za oddajo Terminal na RTV Slovenija.

Avtor: **Igor Bravničar**

Naslov: Brez naslova

Letnica: 2014

Trajanje: 7 min.

Opis: Kamera v roki snemalca se počasi zavrti okoli svoje osi in beleži sliko in šume vetrovne morske obale.

Avtor: **Robert Černelč**

Naslov: Dno

Letnica: 2014

Trajanje: 8 min.

Opis: Poznamo objektivni, subjektivni, avtorski in selfie pogled. Najmlajši je selfie pogled. Gre za tematiziranje kreativnega vstopa v selfie pogled.

Avtor: **Srečo Dragan**

Naslov: Entre-images

Letnica: 2014

Trajanje: zanka, 4 min. 40 sek.

Opis: Delo raziskuje točko presečišča v teorijah Raymonda Bellourja, Michela Foucaulta, Clauda Lévi-Straussa, Rolanda Barthesa in Gillesa Deleuzea, ki govorijo o fotografiji, filmu in videu. Avtor izpostavlja odločilen akt video projekcije, v kateri sodelujejo tako delo – z vso submedialno plastjo – kot gledalec, ki je v pogledu suspenza, in tretji, ki ta dogodek presenečenja spremlja in je zmožen videti »med«
prostore celotnega dogajanja. Njegova pozicija je v stalnem premikanju in je opazovalec ne more razumsko locirati, lahko pa jo doživi.

Avtorici: **tandem Eclipse**

Naslov: Spectrum magenta, posnetek interaktivnega performansa

Letnica: 2004

Trajanje: 40 sek.

Opis: Performerka skuša zapeljati računalnik, da bi v njem našla tisto, kar mu manjka do idealnega partnerja. Performerka zasede položaj na postelji s teleskopskim joystickom in ga začne upravljati: računalniška animacija steče. Zahtevnost igre se stopnjuje do vrhunca, vizualne podobe na platnu in glasbena podlaga se menjajo glede na hitrost in smer gibanja.

Avtorici: **tandem Eclipse**

Naslov: In vino veritas, posnetek performansa

Letnica: 2011

Trajanje: 2 min.

Opis: Umetnici poprimeta vsaka svoj skalpel in zarežeta v stopalo. Iz luknjice začne curljati kri: umetnici jo lovita v kozarec, nazdravita in spijeta. Pitje vina je ključni del sakralnega obreda, v katerem se pivec spominja (ali celo podoživlja) žrtvovanja nekoga ali nekaterih v imenu resnice, a intenzivneje kot se tak obred izvaja, bolj spominjanje prehaja v alkoholno pozabo in se tako odmika od resnice.

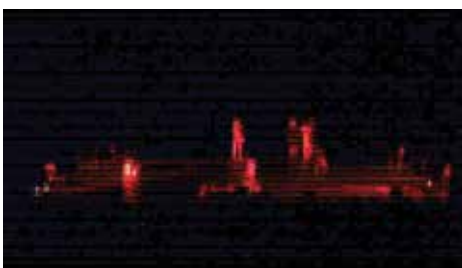
Avtorici: **tandem Eclipse**

Naslov: Blood is sweeter than honey,
posnetek interaktivnega performansa

Letnica: 2001

Trajanje: 1 min. 33 sek.

Opis: Gledalec prek vmesnika komunicira z umetnico posredno, tako da klikne na želeno številko, ki je zarisana na njenem fotografiranem telesu. Nato se vklopi direktni prenos iz izolirane sobe, v kateri se nahaja umetnica, ki izvede koreografijo na izbrano točko.

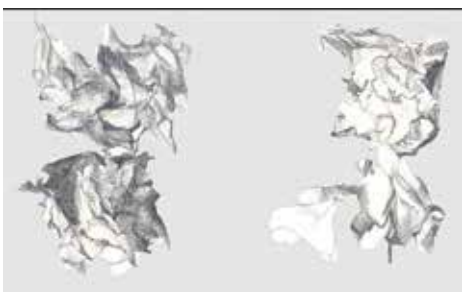
Avtor: **Jure Fingušt Prebil**

Naslov: Ascii Fičo

Letnica: 2014

Trajanje: 107 min.

Opis: Gledalec ima pred seboj obliko sodobne umetnosti, izraženo v arhaični tehniki. Na videu je performans sodobnega izraznega plesa, izražen v barvni ASCII kodi.

Avtorica: **Vana Gaćina**

Naslov: Metamorfoza

Letnica: 2013

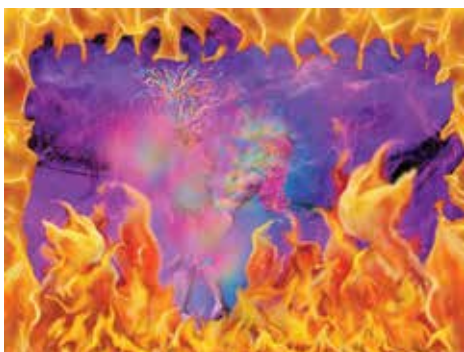
Trajanje: 57 sek.

Opis: Iz nabora abstraktnih, s svinčnikom izrisanih oblik je sestavljena igriva kompozicija. Kolaž sestavljajo oblike s podobno »frekvenco«, tj. podobne med seboj. Na ta način postane tudi sam kolaž risba. Kolaž na videu je animiran objekt, s pomočjo virtualnega gibanja pa se sestavljajo nove risbe.

Avtor: **Klemen Gorup**
Naslov: Morfologika
Letnica: 2013
Trajanje: 48 sek.
Glasba: Boris Teodorovič.

Opis: Animacija na temo »morfanja« in spreminjanja oblik. Iz ptice v psa in iz volka v kenguruja in človeka.

Avtorica: **Ana Grobler**
Naslov: Pleasure-Treasure
Medij: računalniška videoigra
Letnica: 2009
Interaktivno delo
Zahvala: KUD Mreža/Galerija Alkatraz

Opis: Namen igre »Pleasure-Treasure« je preko zabave, skrbno vpeljanih animiranih detajlov in seksualno eksplicitnih elementov pri uporabnikih/cah spodbuditi poistovetenje z drugimi spoli in identitetami ter v animiranem likovnem okolju, ki želi spodbuditi domišljijo igralca/ke, pokazati, da so lahko identitete in seksualnosti precej bolj raznovrstne in zanimive, kot nas družba prepričuje. Identiteta in doživljanje spola sta lahko tudi bolj fluidne narave, razumevanje spola kot statičnega in binarnega pa le eden izmed konstruktov, ki ni nujno zadosten, predvsem pa je zelo daleč od tega, da bi bil pravičen. Poleg spola in družbenega spola je tudi užitek družbeno konstruirana kategorija. Preoblikovanje konstrukta je možno le s pozitivnim načinom prikazovanja eksplicitnih podob seksualnosti v vsej njeni raznovrstnosti, ki bi s pogostim pojavljanjem lahko postale sredstvo rahljanja patriarhalno določenih meja seksualnosti in osvobajanja od heteronormativnega razumevanja seksualnih identitet. Igra »Pleasure-Treasure« je izjava upora proti aktualni razdelitvi moči in pravic v patriarhalni družbi na vseh nivojih.

Avtor: **Boštjan Kavčič**

Naslov: Rombot 1.0 & Cubot 2.0

Letnica: 2002 (nastanek robotov), 2011
(nastanek videa)

Trajanje: 1 min. 42 sek.

Opis: Robota »Cubot 2.0« in »Rombot 1.0« se v interakciji z opazovalcem aktivirata. Infrardeči senzor zazna gibanje in zažene elektromotor ter s tem utež v ekscentru, ki spravi robota v kaotično gibanje. Ko se gledalec približa robotu, se ta prične tresti in zato nekontrolirano premikati po prostoru. Namen obeh umetniških del je razvijanje t. i. primitivnih robotov, ki so sestavljeni iz zavrženih odpadkov in preproste tehnologije ter ki lahko skupaj z gledalcem vzpostavijo »odzivni performans«. Kaotično gibanje objektov in učinek performansa je po avtorjevem mnenju sinonim za današnjo digitalizirano družbo, ki je fragmentirana in razpadajoča, podobno kot je simbol razosebljen nepredvidljivi stroj, ki zahteva nenehno servisiranje in posodabljanje. Postavitev robotov je za avtorja metafora geopolitičnega sistema, ki se razvija v nevarnih in nepredvidljivih smereh.

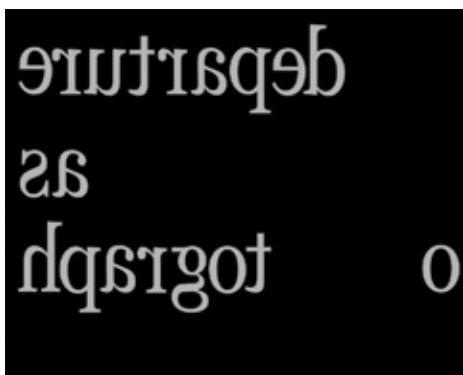
Avtorica: **Eva Lucija Kozak**

Naslov: Jaz in Ti

Letnica: 2014

Trajanje: 5 min. 46 sek.

Opis: Video »Jaz in Ti« prepleta različne prizore namišljenih odnosov in razvija razmišljanje o odnosu, ki ne vsebuje aktivnega drugega. Estetizirane podobe navideznih razmerij poudarjajo nejasnost nadomestljivega in nenadomestljivega. Predstavljajo sočasno željo po osebnih stikih, njihovem razvoju in nesposobnost vzpostavljanja medosebnih razmerij ter povezujejo nasprotja narcizizma in skrbi, individualizma in sodelovanja.

Avtorica: **Arven Šakti Kralj Szomi**

Naslov: Odhod

Letnica: 2004

Trajanje: 5 min. 24 sek.

Opis: Kraljeva hči nam razodene kratko zgodbo igre in domišljije, v kateri skačejo na plano kamniti levi in nas pričakajo pravljичni čuvarji. Kazalci na uri stojijo. Zgodbe se res zgodijo. Na šahovnici življenja enkrat izgubiš, drugikrat dobiš ... To je kratka animirana povest o drami in domišljiji otroškega spomina. Film je bil nagrajen v kategoriji eksperimentalni film na 9. festivalu neodvisnega filma in videa Slovenije.

Avtor: **Dominik Olmiah Križan**

Naslov: Video meditacija (reinterpretacija videa Eros 1995)

Letnica: 2014

Trajanje: 58 min.

Opis: Video je namenjen meditaciji. Kot nasprotje zmeraj hitreše menjave podob v množični medijski produkciji, bombardiranja z efekti, tehno obsevanja, ki priteguje gledalca na nezavedni ravni predvsem z intenzivno vibracijo in migotanjem. Video meditacija omogoča umirjeno, meditativno zrenje v upočasnjeno premenjevanje abstraktnih, mesotoma pa tudi aluzivnih vizualnih form.

Avtor: **Gorazd Krnc**

Naslov: Troje vrat

Letnica: 2007

Trajanje: 3 min. 12 sek.

Opis: Naslov »Troje vrat« izvira iz filma »Barbarella« (Roger Vadim, 1968). V njem prijetni, računalniško generirani glas povabi Barbarello in njenega angela Pygarja, naj si izbereta ena izmed treh vrat – eno izmed treh različnih smrti. Z apropiiranim posnetkom iz filma se video tudi začne in gledalca pospremi na potovanje skozi vsaka od troje vrat. In za vrati? Pridite in si oglejte!

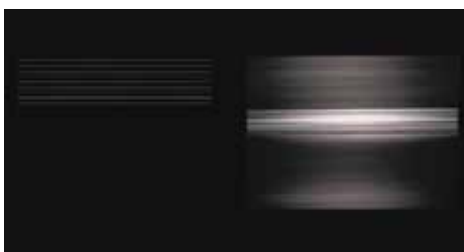
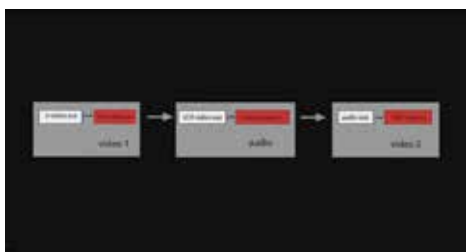
Avtor: **Boštjan Lapajne**

Naslov: Svetloba

Datum nastanka: 21. 10. 2013

Trajanje: 2 min. 22 sek.

Opis: V moji sobi.

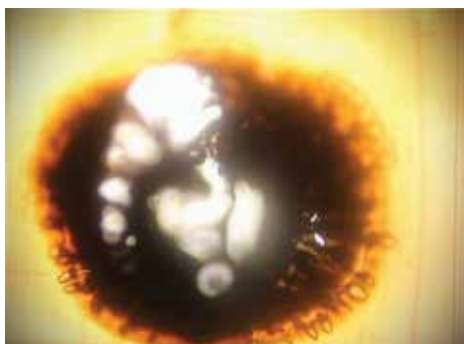
Avtor: **Dominik Mahnič**

Naslov: V~A~V

Datum nastanka: 30. 11. 2013

Trajanje: 62 min. 27 sek.

Opis: Sopostavitev dveh videov. Pri levem videu sem delal zvok iz animacije. Pri desnem videu pa je video rezultat, ki je nastal, ko sem zvok, ki je nastal v prvem videu, poslal nazaj v video kanal videorekorderja.

Avtor: **Vanja Mervič**

Naslov: Stanje svobode

Letnica: 2014

Trajanje: 1 min.

Opis: Živimo v svetu, kjer se svoboščine kratijo na vsakem koraku. Projekt »Stanje svobode« izprašuje mitizacijo svobode in vrednote, ko jih predstavlja danes. Izprašuje naše razumevanje svobode. Najbolj populariziran simbol svobode je »Kip svobode«. Izprašujem izginevanje simbola, vsega kar predstavlja in globalnih posledic izginjanja svoboščin. Svobodo in njen pomen moramo ponovno ovrednotiti.

Avtor: **Vanja Mervič**

Naslov: Prežvečeni

Letnica: 2013

Trajanje: 1 min. 39 sek.

Opis: Naša era je era razuma. Potrebe razuma so materialne in ne duhovne in tako nam današnja ekonomija ponuja izdelke in ne vsebin. Žvečilni gumiji so izdelek, za katerega so si morali proizvajalci izmisliti razloge, zakaj ga potrebujemo. Uporabljamo in zavržemo jih brez razmisleka. Odrzhen žvečilni gumi se ne reciklira. Ravno tako ravnamo danes z mislijo. Prenehali smo uporabljati misel s pravim razlogom. Živimo v času preinformirane družbe, kjer informacija ni več prebavljena, temveč le prežvečena in nato odrzhen. V tem pogledu je žvečilni gumi pravnšnji predstavnik današnjega časa.

Sami izbiramo, kako bodo zanamci brali našo zgodbo. Vojska Prežvečenih je referenca na artefakte preteklosti, ki predstavljajo lepoto, ponos in moč. Prežvečeni pa predstavljajo ravno obratno. Lepota v detajlu je edina, ki ostane. Videti lepoto v zavrženem je pogumen prispevek naše generacije.

Avtorja: **Miha_Normalen X Kukla Kesherović**

Naslov: live act : video gangsta geisha pop Ta svet je tok moj kokr je tvoj
Otvoritveni VJ performans

Datum: 1. 12. 2014, 18h #lhatevideoart #llovevideoart

Avtorja: **Nika Oblak, Primož Novak**

Naslov: Šund

Letnica: 2008

Trajanje: 3 min.

Opis: Rekonstrukcija napovednika za film »Šund«, v celoti posneta v studiu, ozadja so konstruirani fotokolaži, avtorja pa odigrata vse vloge. Delo izpostavlja pomen-vpliv medijev v današnjem času, fascinacijo-identifikacijo z medijskimi zvezdami in dekonstruira medijski jezik.

Avtorica: **Ana Schaub**

Naslov: Rdeča kapica

Letnica: 2013

Trajanje: 4 min. 34 sek.

Glasba: 2 Steps from Hell

Tehnična pomoč: Daniel Čorić

Opis: Video je sinteza večpredstavnostnega projekta »Rdeča kapica«, združuje slike velikih formatov (200 x 260 cm in 90 x 120 cm) in besedil. Je seksualna pripovedka o življenju na Hrvaškem. Namesto neposredne kritike patriarhalne in vedno bolj zaostale družbe, v kateri živimo, projekt poudari pozitivne vrednote, ki temeljijo na interpretaciji avtoričine ljubezenske zgodbe kot kontrast »upravičenemu« pedofilskemu nasilju.

Avtorica: **Ana Schaub**

Naslov: Wonder Woman

Letnica: 2012

Trajanje: 10 min. 13. sek.

Opis: Video tematizira vzgojo deklet ob primerjavi s stripovsko ikono Čudežne ženske.

Avtor: **Sašo Sedlaček**

Naslov: Veliki izklop

Letnica: 2011

Trajanje: 2 min.

Produkcija: Zavod za sodobne umetnosti
Aksioma, Ljubljana

Opis: Zgodba stare tehnologije se ne konča, ko jo zamenjamo za novo. In tudi na odlagališču za odpadno elektroniko ne. Tam se pravzaprav njihova pot šele začne. Stara elektronika se izvažava v dežele tretjega sveta. Projekt se ukvarja z vprašanjem, kaj je odpadek in kaj je smet. Nekaj, za kar mislimo, da je varen odpadek, ker smo ga dali v reciklažo, bo šele v tretjem svetu, kjer bo po vsej verjetnosti končalo, postalo prava smet. Smeti so stvari, ki nas motijo, je tisto, kar ne bi smelo biti tam. Video »Veliki izklop« naredi razmerje med odpadkom in smetjo vidno, s tem ko naredi smeti tukaj in zdaj. Namesto da varno recikliramo staro analogno televizijsko tehnologijo, ki jo izpodriva nova tehnološka paradigma uvajanja digitalnega signala in posledično množične menjave analognih televizorjev za LCD-je in plazme, jo raje javno razbijmo. Storimo to, kar bomo storili tako ali drugače, prej ali slej, skupaj in javno.

Avtorici: Pri Zlatem stegnu (**Katja** in
Nataša Skušek)

Naslov: Piknik na travi

Letnica: 2011

Trajanje: 15 min. 38 sek.

Opis: Video »Piknik na travi« v pospešenem predvajanju prikazuje družinski piknik in se nanaša na Manetovo sliko »Zajtrk na travi« (1863), ki je v svojem času manifestirala revolucionarno zahtevo po gledanju in upodabljanju resničnosti, kakršna je, in v skladu s tem uprizarja prehranjevanje sodobnega zahodnjaka po načelu fast food v najširšem pomenu besede ... (Iz besedila Mojce Grmek.)

Avtorica: **Nataša Skušek**

Naslov: khm khm

Letnica: 2014

Trajanje: 6 min. 36 sek.

Opis: Video »khm khm« prikazuje zgornji del telesa in del obraza moškega, ki ga nekdo (ženska) hrani. Depersonaliziran moški požira kot stroj, cmoka, a komaj dohaja obilne porcije, poleg tega pa vmes še kašlja in se duši. Video se lahko bere kot tešenje lakote (pričakovanj), ki prehaja v požrešnost. Požrešnost moškega vodi v obup in iritacijo ženske, saj njegove želje ne uspe zadovoljiti, za kar ga kaznuje po načelu: »to si hotel, sedaj pa pogoltni.« Video vzbuja mešane občutke, pitanje je samo po sebi nasilno, obenem pa vsebuje noto ljubkosti. Je kot hranjenje otroka, ki ni vajen jesti, zato mu požiranje povzroča težave. Ločnice med dobrim in slabim ni, skrb ženske in želja po ugajanju prehajata v nasilje; ugodje moškega in njegovo uživanje v hrani pa v dušenje. (Iz besedila ob razstavi v galeriji Alkatraz, Ana Grobler in Jadranka Plut »Nataša Skušek Pravi moški«.)

Avtorica: **Nataša Skušek**

Naslov: Heri

Letnica: 2014

Trajanje: 4 min. 2 sek.

Opis: V videu »Heri« je uho v velikem planu, iz katerega rastejo dolge dlake, ki jih nekdo (ženska) češe in spleta v kitke. Nejevolja ob njegovi neurejenosti in po njenem mnenju nezadostnih higienskih standardih rezultira v to, da sama prevzame pobudo in ga prične urejati po svoje. »Po svoje« pa ne pomeni nujno nekaj pozitivnega, kakor nam očitno pokaže končni rezultat. (Iz besedila ob razstavi v galeriji Alkatraz, Ana Grobler in Jadranka Plut »Nataša Skušek Pravi moški«.)

Avtor: **Franc Solina**

Naslov: 15 sekund slave

Medij: interaktivna videografika

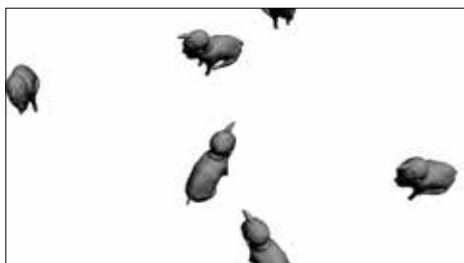
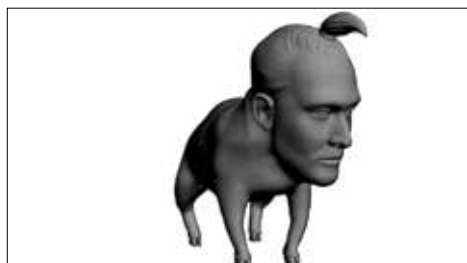
Letnica: 2002

Interaktivno delo

Sodelavci: Borut Batagelj, Peter Peer, Samo Juvan, Gregor Majcen

Produkcija: Laboratorij za računalniški vid,
Fakulteta za računalništvo in informatiko,
Univerza v Ljubljani

Instalacija »15 sekund slave« lahko v Warholovem duhu iz vsakega obiskovalca galerije naredi »slavno« osebo, tako da avtomatsko izdela njegov popart portret. Izbira portretiranca je, tako kot slava, povsem naključna in omejena le na 15 sekund! V postavitvah instalacije je z dovolj vztrajnosti vsakdo lahko posnel svoj selfie, še preden so se selfiji kot razvpit fenomen sploh pojavili. Tehnologija, ki se skriva za instalacijo, je avtomatska detekcija obrazov na digitalnih fotografijah in naključno zgrajene grafične transformacije v slogu popart.

Avtorji: **Zoran Srdić Janežič** (koncept),
Jane Sterniša (modeliranje in animacija),
Borut Savski (glasba)

Naslov: Corpus Indeterminata

Letnica: 2013

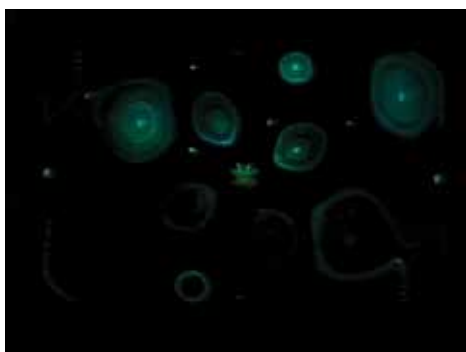
Trajanje: 8 min. 46 sek.

Opis: Video »Corpus Indeterminata« je združitev dvokanalnih videov iz videoinstalacije na razstavi »Corpus Indeterminata 3D: razstavnji projekt«, pri katerem se je raziskovalo 3D skeniranje avtorjeve glave ter telesa prašiča, kar je služilo za osnovo 3D modela, ki je bil namenjen za 3D print.

Avtorica: **Evelin Stermitz**
Naslov: Kaj je ljubezen?
Letnica: 2013
Trajanje: 10 min. 16 sek.
Posebna zahvala: Eric Payson

»Kaj je ljubezen?« Na to vprašanje v videu odgovarjajo številne ženske v kratkih intervjujih. Vizualno ozadje videa, ki omogoča razmislek o vprašanju, je perspektiva pogleda potnika v avtomobilu. Spominja na izkušnjo vožnje, ko partnerja v avtomobilu potujeta vsak s svojim miselnim tokom in se ne pogovarjata. Kljub različnim odgovorom vprašanje ostaja nerazrešeno. Kaj je torej ljubezen?

Avtorica: **Karmen Tomšič**
Naslov: Fraktali
Letnica: 2002
Trajanje: 6 min. 35 sek.

Opis: Video predstavlja fraktale, slike, ki nastanejo z matematičnim izračunavanjem algoritmov, se izoblikujejo s pomočjo posebnega računalniškega programa, ki izračunava sliko na podlagi ritma glasbe in kjer je produciranje slik neomejeno in neskončno kot vesolje. Drobne prepletajoče se barvne strukture spominjajo na galaksije, nežne tekstilne objekte in tretjo dimenzijo, s katero se je avtorica v tistem času obsežno ukvarjala. Glasba še dodatno poudarja globino slikovnega polja. Sorodno tehniko uporabljajo današnji VJ ustvarjalci ob videopredstavitvah elektronske glasbe v živo.

Avtorica: **Joanna Zając - Slapničar**
Naslov: Impresije s poti
Letnica: 2009
Trajanje: 2 min.

Opis: Impresije ali doživljanje pokrajine, gledane skozi okno avtomobila. Popotniki ponavadi gledajo skozi okno, vendar se kasneje spominjajo samo detajlov, včasih se ne spominjajo ničesar. Hitro »gibanje« dreves in pokrajine povzroča zaspanost in pokrajina se spreminja v sanje. Arhitekturni detajli so skoraj neopazni. V spominu ostajajo samo delci, nihče ne ve, zakaj ti in ne drugi.

Avtor: **Tilen Žbona**

Naslov: Zrcaljenje Chassis - Châssis / izsek
7.2

Letnica: 2014

Trajanje: 7 min. 28 sek.

Opis: V videu nastopa sociolog Urban Vehovar in komentira sodobno slovensko politiko. Video deluje kot dokument časa z družbeno transformacijo pogleda na objekt-kontekst razumevanja dobrin.

Ana & Arven (obe roj. 1974) sta umetniški tandem z občasnimi skupnimi projekti. Obe sta magistri umetnosti Ljubljanske univerze ter ustvarjata med Ljubljano in Berlinom.

Mirjana Batinič je multimedijška umetnica. Trenutno zaključuje doktorski študij Filozofije in teorije vizualne kulture. Leta 2012 je magistrirala iz Videa in novih medijev na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Ukvarja se z umetniškim videom, novimi mediji in zvokom. Razstavlja je na številnih samostojnih in skupinskih razstavah in festivalih video in elektronskih umetnosti.

Igor Bravničar se je po diplomi iz klavirja na Akademiji za glasbo v Ljubljani (1989) vpisal na študij likovne umetnosti na Kraljevi akademiji za likovne umetnosti v Bruslju (1993, 1994). Kasneje je magistriral na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Živi in dela v Ljubljani in v zalivu Studenčič na Lošinju.

Narvika Bovcon in **Aleš Vaupotič** sta magistrirala iz videa in novih medijev na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Sta ustanovna člana ArtNetLaba in ga vodita v vlogi predsednika in podpredsednice od leta 2005. Narvika Bovcon je doktorica zgodovine in razvoja oblikovanja, prejemnica Priznanja pomembnih umetniških del Univerze v Ljubljani in docentka v Laboratoriju za računalniški vid ljubljanske Fakultete za računalništvo in informatiko. Aleš Vaupotič je doktor literarnih ved in docent za književnost na Univerzi v Novi Gorici, kjer je tudi vodja Raziskovalnega centra za humanistiko.

Robert Černelč (roj. 1970, Murska Sobota) je v letih 1995–1999 študiral slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 2002 tudi magistriral. Filmsko režijo je študiral na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v letih 2001–2004. Od 2010 je gostujoči predavatelj na Visoki šoli za umetnost, Univerza v Novi Gorici. Od 2013 pa gostujoči predavatelj na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, Univerza v Ljubljani.

Srečo Dragan je redni profesor na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani, kjer je leta 1987 osnoval katedro za video, in ustanovni član ArtNetLaba. Leta 1969 je skupaj z Nušo Dragan posnel prvi umetniški video v Jugoslaviji z naslovom »Belo mleko belih prsi«.

Tandem Eclipse (ustanovljen 1999) je edinstven miks dveh raznolikih, vizualno šolanih, a nekoliko mejnih osebnosti, ki ju družijo izrazita potreba po radikalnem. Umetnici se izražata v obliki performansa in/ali instalacij, osnova njunega delovanja pa je (povečini) seksualizirano golo telo, na katerega lepita številne provokacije.

Jure Fingušt Prebil (roj. 1989) je diplomiral iz kiparstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje leta 2012. Od leta 2013 študira nove medije na Univerzi za umetniško in industrijsko oblikovanje v Linzu in je prejemnik štipendije Ministrstva za kulturo Republike Slovenije. Ustvarja in razstavlja skulpture, videe in računalniške instalacije.

Vana Gačina je po diplomi iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Zagrebu vpisala magistrski študij videa na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Ukvarja se z multimedijškimi instalacijami in povezuje klasično umetnost z modernimi tehnologijami.

Klemen Gorup (roj. 1977) je leta 2002 diplomiral iz slikarstva pri prof. Emeriku Bernardu na Ljubljanski akademiji. 2007. je zaključil podiplomski študij videa pod mentorstvom prof. Sreča Dragana. Raziskuje in ustvarja na področju animiranih podob in interaktivne digitalne animacije. Po diplomi je sodeloval na festivalih računalniške umetnosti in razstavljal tako samostojno kot tudi

skupinsko v sklopu društva ArtNetLab. Od 2010 naprej se usmerja v področje postprodukcije filma, kjer ustvarja in raziskuje posebne učinke. Deluje tudi na področju ilustracije in klasične animacije.

Ana Grobler je zaključila študij slikarstva (2008) in podiplomski študij videa (2013) na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. V študijskem letu 2009/10 je prejela štipendijo Ministrstva za kulturo Republike Slovenije. Razstavlja doma in v tujini, za svoje delo je prejela nekaj nominacij in priznanj. Leta 2009 je v okviru Rdečih zor v Projektni sobi SCCA na Metelkovi 6 v Ljubljani kurirala prvo razstavo slovenske feministične umetnosti. Od leta 2009 je članica programske ekipe mednarodnega feminističnega in queer festivala Rdeče zore v Ljubljani. Zaposlena je v KUD Mreža/Galeriji Alkatraz.

Boštjan Kavčič (roj. 1973, Šempeter pri Gorici) je leta 2001 prejel univerzitetno Prešernovo nagrado za kiparstvo (Akademija za likovno umetnost, Ljubljana), diplomiral je leta 2003 (prof. Lujo Vodopivec). V letih 2003–2005 je bil štipendist Ministrstva za kulturo za podiplomski študij videa. Magistriral je z delom Digitalna video skulptura znotraj trgovskih središč na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje pri prof. Sreču Draganu (2007). Od leta 2007 je samozaposlen v kulturi, v svojem delu povezuje socialno skulpturo in nove medije.

Eva Lucija Kozak (roj. 1989, Ljubljana) je leta 2013 diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani pri doc. mag. Žigi Karižu in prof. Borutu Vogelniku, šolala se je tudi na Winchestrski šoli za umetnost v Angliji. Študira biokemijo pri prof. dr. Brigiti Lenarčič na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo in sodeluje na razstavah doma in v tujini. Samostojne projekte je predstavila v galerijah Simulaker, Alkatraz, Eburna, UGM Studio, Kresija ... Leta 2013 je bila nominirana za Nagrado Essl in zmagala na StartPoint Slo.

Arven Šakti Kralj Szomi (roj. 1974) je končala diplomski študij umetnostne prakse in teorije na Goldsmiths college v Londonu pri prof. Paulu Bushu in prof. Jayne Parker, magistrski študij videa in fotografije pa na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje pri prof. Sreču Draganu in prof. Milanu Pajku. V svojem delu se posveča govoricni podobe v videu in fotografiji. Redno razstavlja doma in v tujini.

Dominik Olmiah Križan (roj. 1968, Jesenice) je že v času dodiplomskega študija na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani (1989–1996) raziskoval mejna področja med mediji, povezave med slikarstvom in videom (Likovno in video ali channelsurfing, 1996), na magistrskem študiju (1996–2000) pa risbo in grafiko v povezavi z digitalno paradigmo (Uporaba digitalne tehnologije pri oblikovanju likovnega dela, 2000). Med leti 1996 in 2004 je kot sodelavec RTV Slovenija avtorsko konceptualno posegal v strukturo tega množičnega medija (magisterij: Konceptualni posegi v prostor neinteraktivnega množičnega avdio in avdiovizualnega medija, 2010). Deluje na področjih risbe, slikarstva, videa, videoinstalacij, konceptualnih posegov v urbane strukture, v zadnjem času pa se posveča tudi umetniškemu raziskovanju mejnih področij konceptualizacije stvarnosti (Vzporedne resničnosti – arheo utopije, DLUL, 2008; Z neba prihajajoči, Galerija Domžale, 2010; Distorzirana stvarnost, DLUL, 2013).

Gorazd Krnc (roj. 1973, Ljubljana) je študiral slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je leta 2003 diplomiral. Leta 2004 je prejel štipendijo Ministrstva za kulturo Republike Slovenije za podiplomski študij videa na ljubljanski Akademiji in ga leta 2007 uspešno zaključil. Leta 2014 prejme Priznanje pomembnih umetniških del na področju vizualne kulture in komunikacij. Od 2007. je samozaposlen v kulturi. V sklopu različnih skupinskih razstav ali projekcij je sodeloval na razstavah in projektih doma in v tujini, imel tudi več samostojnih razstav v domovini.

Boštjan Lapajne (roj. 1972, Ljubljana) je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani leta 1998 pri prof. Bojanu Gorencu. Končal je magistrski študij na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost, smer video. Živi in dela v Ljubljani.

Dominik Mahnič (roj. 1981) je diplomiral iz videa na Akademiji za likovno umetnost leta 2008. Končal podiplomski študij videa 2013 na isti akademiji. Dejaven jutuber pod imenom sdgrtr4. Ustanovitelj zveze mestnih jagrov, vodič po kraškem podzemlju, krajinski slikar ter načrtovalec micro robota.

Vanja Mervič (rojen v Kopru, tedaj Jugoslavija, sedaj Slovenija) je obiskoval srednjo šolo na Instituto d'arte Max Fabiani v Gorici. Študij slikarstva je nadaljeval na beneški Akademiji lepih umetnosti in na Akademiji Brera v Milanu, kjer je diplomiral leta 2001. Študij videa in novih medijev je nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri prof. Sreču Draganu, kjer je leta 2008 zaključil magistrski študij.

Miha_Normalen X Kukla Kesherović, <http://instagram.com/miha_normalen>, Kukla <http://instagram.com/kukla_kesheroovich>.

Nika Oblak in **Primož Novak** delujeta kot tandem od leta 2003. Zaključila sta študij na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, Nika Oblak je diplomirala iz slikarstva in magistrirala iz videa, Primož Novak pa je diplomiral in magistriral iz kiparstva. V študijskem letu 2000/01 sta se izpopolnjevala pri prof. Katharini Sieverding na Universitaet der Kuenste v Berlinu. Njuna dela so bila predstavljena na Bienalu Sharjah, Japan Media Arts Festival v Tokiu, Istanbulskem bienalu, Bienalu Cuvee v Linzu, Transmediale v Berlinu, na Alexandria Biennale for Mediterranean Countries ... Sta prejemnika številnih štipendij in nagrad, med drugim nagrade CYNART, ki jo podeljuje Trans-Media-Akademie Hellerau iz Dresdena.

Ana Schaub (roj. 1983, Zagreb) je diplomirala iz kiparstva na Akademiji za likovne umetnosti v Zagrebu leta 2007 in leta 2013 magistrirala iz videa na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Med študijem se je izpopolnjevala tudi na Indiana University of Pennsylvania. Imela je že 14 samostojnih razstav na Hrvaškem.

Sašo Sedlaček (roj. 1974, Ljubljana) se ukvarja z vprašanji okolja v najširšem pomenu, ki se znotraj globalnih trendov, tehnoloških presežkov, ekološke onesnaženosti in duhovne izpraznjenosti po koncu tranzicije spet na novo definira. V seriji projektov iz zadnjih let kaže na različne inovativne in alternativne oblike delovanja in opozarja na odgovornost pri poseganju v okolje ter pri odločanju glede novih tehnologij in družbenih vprašanj. Nema lokrat z veliko humorja. Za svoje delo je prejel več nagrad doma in v tujini.

Pri Zlatem stegnu je umetniški projekt, ki ga vodita **Katja** in **Nataša Skušek**. Izoblikoval se je postopoma, z začetkom leta 2004. Projekt je skozi svoj razvoj doživel vrsto preobrazb in različnih postavitev, vendar je ostal vseskozi zvest temeljnemu vsebinskemu izhodišču – to je proces prehranjevanja in z njim povezane navade, običaji, rituali ipd.

Nataša Skušek (roj. 1967) je študirala kiparstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je leta 2002 diplomirala in tri leta kasneje magistrirala. V času študija se je izpopolnjevala na akademiji v Trondheimu na Norveškem. Prejela je študentsko Prešernovo nagrado. Svoje delo je predstavila na številnih mednarodnih razstavah, med katerimi so festival Break 2.2 v Ljubljani (2003), International Festival 8th of March v Erevanu (2005), 2. feministički festival FemFest v Zagrebu (2007), 13. mednarodni festival sodobnih umetnosti Mesto žensk v Ljubljani (2007), 2009 Incheon Women Artists' Biennale v Južni Koreji (2009), Feministična umetnost v Sloveniji v Ljubljani (2010), in na mnogih

samostojnih razstavah, med katerimi so: Mamica, dojlja, žena, negovalka, Center in Galerija P74, Ljubljana (2006), Insideout, Hiša kulture Pivka (2013), Pravi moški, Galerija Alkatraz Ljubljana (2014). Njena dela so v zasebnih in javnih zbirkah. Ukvarja se s skulpturo, videom, fotografijo, performansom in novimi mediji.

Franc Solina je profesor na Fakulteti za računalništvo in informatiko Univerze v Ljubljani, kjer vodi Laboratorij za računalniški vid. Pri realizaciji interaktivnih umetniških instalacij sodeluje s prof. Srečom Draganom z Akademije za likovno umetnost in oblikovanje že skoraj dvajset let.

Zoran Srdić Janežič (roj. 1974, Kranj) je akademski kipar in oblikovalec lutk v Lutkovnem gledališču Ljubljana. Deluje na področju vizualne in intermedijske umetnosti.

Evelin Stermitz se v svojih medijskih in novomedijskih delih osredotoča na post-strukturalistične feministične umetniške prakse. Leta 2008 je ustanovila ArtFem. TV – Art and Feminism ITV (www.artfem.tv) ter zanj leta 2010 prejela posebno priznanje na IX Festival Internacional de la Imagen, VI Muestra Monográfica de Media Art, Univerza Caldas, Manizales, Kolumbija.

Karmen Tomšič je magistra umetnosti, filmska snemalka in montažerka. Veliko let je delala kot eden glavnih tehnikov na največjih filmskih in oglaševalskih festivalih v Sloveniji, preden se je preselila v Bolzano v Italiji. Sodeluje z uglednimi lokalnimi, nacionalnimi in tujimi televizijskimi hišami in različnimi oglaševalskimi agencijami. V zadnjih letih je vodila produkcijo treh dokumentarnih filmov o svojem rojstnem kraju Postojni ter bila zanje nominirana za Osebnost leta 2011 v Sloveniji.

Joanna Zajac-Slapničar je diplomirala iz slikarstva leta 2004 na Akademiji za likovno umetnost v Poznanu na Poljskem pri profesorju C. Kowalskem. Leta 2007 je vpisala podiplomski študij Videa in novih medijev na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Od leta 2006 živi in dela v Sloveniji, poučuje na Univerzi za tretje življenjsko obdobje.

Tilen Žbona (roj. 1976) je leta 2000 diplomiral iz slikarstva na akademiji v Benetkah in leta 2004 magistriral iz videa in novih medijev na Akademiji v Ljubljani. Leta 2012 je prejel Priznanje pomembnih umetniških del Univerze v Ljubljani. Od leta 2013 je docent za likovno izobraževanje na Univerzi na Primorskem. Med njegovimi referencami so udeležba na 52. beneškem bienalu, zastopanje slovenske umetnosti ob vstopu v Evropsko unijo in izbor umetniškega dela za zbirko Pinacoteca Al Monte v lasti španskega kralja Juana Carlosa. Je aktivni član društva za povezovanje znanosti in umetnosti ArtNetLab. Ukvarja se s slikarstvom, fotografijo in novimi mediji.

Kustosa razstave in urednika kataloga:
dr. Narvika Bovcon in dr. Aleš Vaupotič
Angleški prevodi: Arven Šakti Kralj Szomi, Sunčan Patrick Stone
Produkcija razstave: ArtNetLab Društvo za povezovanje
umetnosti in znanosti in ZDSLJU

*The English version of this catalogue is available on-line/
Angleška inačica kataloga je na spletu*
<<http://black.fri.uni-lj.si/videoetgaudeo>>

Katalog izdala Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
zanjo Aleš Sedmak
Kustos galerije Olga Butinar čeh
Spremna beseda Aleš Vaupotič
Ljubljana, 2014

Za izposojanje tehnične opreme se zahvaljujemo

Galeriji Alkatraz
Galeriji Kapelica
Galeriji P74
Galeriji ŠKUC
Muzeju in galerijam mesta Ljubljane
podjetju Teater d.o.o.
Fakulteti za dizajn Ljubljana
Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje
Univerze v Ljubljani

Univerza v Ljubljani
Fakulteta za računalništvo
in informatiko

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO